

RYBOK

Nr 1 (1) 2005

**Nie bój się,
od tej pory ludzi
łowić będziesz.**

Luk. 5;10b

**NIE DAJ SIĘ
ZWYCIĘŻYĆ ZŁU,
ALE ZŁO DOBREM ZWYCIĘŻAJ.**

Rzym. 12;21

Drodzy parafianie, czytelnicy. Z wielką przyjemnością oddajemy do Waszych rąk pierwszy numer Informatora Parafialnego.

**Nie bój się,
od tej pory ludzi
łowić będziesz.**
Łuk. 5;10b

Naszej parafialnej gazetce daliśmy tytuł: **RYB@K**. Dlaczego...?

Pewnego razu, kiedy Pan Jezus przebywał koło jeziora Genezaret, ujrzał dwie łodzie i pracujących wokół niej rybaków. Poprosił wtedy jednego z nich Szymona, by umożliwił Mu przemawianie z łodzi do ludzi. A gdy przestał nauczać, zwrócił się do Szymona, by wypłynął na głębię i zarzucił sieci swoje na połów. Szymon wtedy odparł Jezusowi, że przecież całą noc ciężko pracowali i ani jednej ryby nie złowili. Pomimo tego posłuchał Jezusa i wypłynął na jezioro. Stał się cud! Złowił takie mnóstwo ryb, że aż się sieci rwały. Widząc co się dzieje, Szymon padł do nóg Jezusa, mówiąc: „*Odejdź ode mnie, bo jestem człowiek grzeszny*”. Jezus odpowiedział mu wtedy tak: „*Nie bój się, od tej pory ludzi łowić będziesz*”.

Drodzy naszym pragnieniem jest, aby ta gazetka była jak rybak i jego sieć, aby pozyskiwała jak najwięcej ludzi dla wiary w Boga. Ale także aby mogła nas, wierzących wzmacniać, pokrzepiać i budować pomiędzy nami trwałą więź rodzinną. Dlatego w naszej gazecie znajdziecie rozważanie nad Słowem Bożym, kącik dla dzieci, informacje z życia parafii, zapowiedzi różnych spotkań parafialnych a także plan nabożeństw.

Na początek planujemy wydawanie tej gazetki raz na trzy miesiące, w nakładzie 60 egzemplarzy. Pragniemy aby ten informator trafił do rąk każdej rodziny. Jest on bezpłatny, ale oczywiście mile widziane są ofiary na ten cel.

Pragniemy również zaprosić do współpracy wszystkich naszych parafian. Do tego, aby dzielić się wspólnie swoimi refleksjami, zainteresowaniami i wiedzą.

Życzymy wszystkim miłej lektury.

**„Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje?
Gdzież jest, o śmierci, żądło twoje?”**

II Kor. 15,55

Marzec jako pierwszy „cieplejszy” miesiąc kojarzyć się może z nadzieją. To w tym miesiącu powoli zaczyna budzić się do życia przyroda po zimowym śnie. Pojawiają się pierwsze kwiaty. Drzewa nieśmiało wypuszczają pąki z których za niedługo rozwijają się liście. Zaczyna się coś nowego. Widząc to wszystko oczekujemy wiosny. Tęsknimy za ciepłym słońcem, za łąkami pełnymi kwiatów. Chcemy widzieć tętniącą życiem przyrodę.

Marzec to także miesiąc w który poprzez czas pasyjny prowadzi nas do świąt Wielkanocnych upamiętniających krzyżową śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Czas pasji jest okresem pewnej refleksji która ma nas pobudzić do lepszej społeczności z Jezusem Chrystusem. Podobnie jak w marcu oczekujemy na rozkwit wiosny. Tak i w czasie pasyjnym oczekujemy na zmartwychwstanie, które stało się rozkwitem życia wiecznego. Cieszymy się z nadchodzących świąt, gdyż

przypominają one nam o tryumfie życia nad śmiercią.

Budząca się do życia przyroda zadaje się mówić zimie; „Gdzież jest o zimo, srogość twa. Twoje mrozy, które miały nas zabić. Twoje zawieje śnieżne, które miały nas zasypać.” Wiosna przezwyzięła grozę zimy. Grozę, którą przyroda mogła przetrwać dzięki nadziei. Nadziei na ciepłe słońce dające życie.

Czas pasji jest bardzo podobny do zimowego oczekiwania na wiosnę. Rozważamy w Kościele na nabożeństwach teksty Ewangelii mówiące o drodze Pana Jezusa na mękę. Rozważając je nasze serca są pełne nadziei na to, że droga ta zakończy się jednak pomyślnie. Że Jezus cierpiący i zabijany zwycięży pomimo wszystko. Mając tę nadzieję śmiemy zawołać za apostołem Pawłem: „*Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje?*” Słowa te szykują nas na ten wielki dzień, gdy i my po zmartwychwstaniu zawołamy, szydząc ze śmierci mając wiosnę wiecznego życia. Amen.

Kącik dla dzieci

Poranek Wielkanocny

Małgosi

Małgosia mieszkała w dużym domu, otoczonym pięknym ogrodem, pełnym kwiatów, krzewów ozdobnych oraz drzew owocowych. Była jedynaczką. Ojciec był znanym lekarzem.

Małgosia była okrągłutka i poruszała się zawsze bardzo wolno i leniwie. Uczyła się dobrze, mówiła jednak powoli, jakby od niechcenia. Trudno było wypędzić ją z łóżka, które kochała nade wszystko. Natomiast do nakrytego stołu nie trzeba było jej wołać i też niezbyt szybko od niego wstawiała.

Nie brakło oczywiście na jej temat uszczypliwych uwag, którymi się jednak nie przejmowała. Bardzo lubiła słodkie i dużą część swoich

oszczędności wydawała na czekoladę, cukierki, lody i inne smakołyki.

Nadszedł okres Świąt Wielkanocnych. W pierwszy dzień Wielkanocy rano mama z tatą poszli na cmentarz, aby ozdobić świeżymi kwiatami groby dziadków. Chętnie zabraliby córkę ze sobą, ale Małgosia nie wstawiała tak wcześnie. Słyszała wprawdzie jak rodzice wychodzili z domu, gdyż nie spała, ale miała ochotę jeszcze trochę poleżeć. Wiedziała, że tatuś zabawił się już w zajęczka wielkanocnego i ukrył pod krzakami cudownie słodkie rzeczy. Na samą myśl o tym leciała jej ślinka. Była jednak zbyt leniwa, aby wstać. Odwróciła się na drugi bok i drzemała.

Wreszcie wstała, poszła powoli do łazienki, włożyła nową sukienkę i wyszła do ogrodu. Kiedy schodziła po schodach, zobaczyła jakiś cień, czy postać, przeskakującą przez parkan. Zdziwiona przetarła oczy. Któż to mógł być? Nie zastanawiając się dłużej nad tym, poszła szukać ukrytych przez ojca rzeczy. Niestety nic nie znalazła. Wreszcie zobaczyła jedno pomarańczowe jajko. Niezadowolona wróciła do domu. Czekwała na powrót rodziców nadąsana i zła.

Rodzice myśleli, że zastaną po powrocie rozpromienioną i szczęśliwą dziewczynkę, a tymczasem zobaczyli rozczarowaną twarzyczkę. Sami się zdziwili, że Małgosia nie znalazła nic w ogrodzie. „Pewnie źle szukałaś, chodź, pomogę ci” – powiedział tata. Gdy jednak nic nie znaleźli, Małgosia opowiedziała ojcu o kimś, kogo widziała rano, przeskakującego przez płot. „Aha, teraz wiem. Chłopcy z są-

siedztwa obserwowali zajęczka, a ponieważ nikt nie zainteresował się rzeczami, które tam ukrył, więc je zabrali. Trudno. Teraz chodźmy do domu na śniadanie. Dobrze, że chociaż jedno jajko zostawili.”

Kiedy Małgosia zobaczyła zastawiony i pięknie przystrojony stół, wrócił jej humor. A już zupełnie o wszystkim zapomniała, gdy zjadła kilka kawałków wspa-
niałego czekoladowego ciasta z migdałami i rodzynekami. Po śniadaniu tato powiedział do Małgosi:

„Popatrz dziecko, ile razy mówiłem ci, abys walczyła z lenistwem. Dziś rano znów przespaałaś najlepszy czas. Chcieliśmy zabrać cię ze sobą, ale ty wolałaś jednak spać. W tym czasie ktoś zabrał z ogrodu wszystkie rzeczy. Nie jest to tragedią, bo ty i tak jadasz za dużo słodyczy. Ale takie spanie o niewłaściwej porze może stać się niebezpieczne. Przez to można stracić najlepsze rzeczy. Kiedyś przyjdzie dzień, w którym rozlegnie się potężny głos trąb i wszyscy umarli ożyją. Wszyscy ci, którzy należą

Kącik dla dzieci

do wielkiego zwycięzcy śmierci i grobu, do Pana Jezusa, połączą się z ludźmi żyjącymi należącymi do Niego. Pan Jezus zabierze wtedy wszystkich ich do siebie. I cóż będzie Małgosiu, jeśli ty tę chwilę prześpisz, jeżeli nie usłyszysz głosu Zmartwychwstałego, który zawiała abyś szła za Nim. Śpiąc nie można wejść do Królestwa Bożego. Chrześcijanin musi być człowiekiem czujnym." Małgosia spuściła główkę. Tak, ona była leniwa i niedbała.

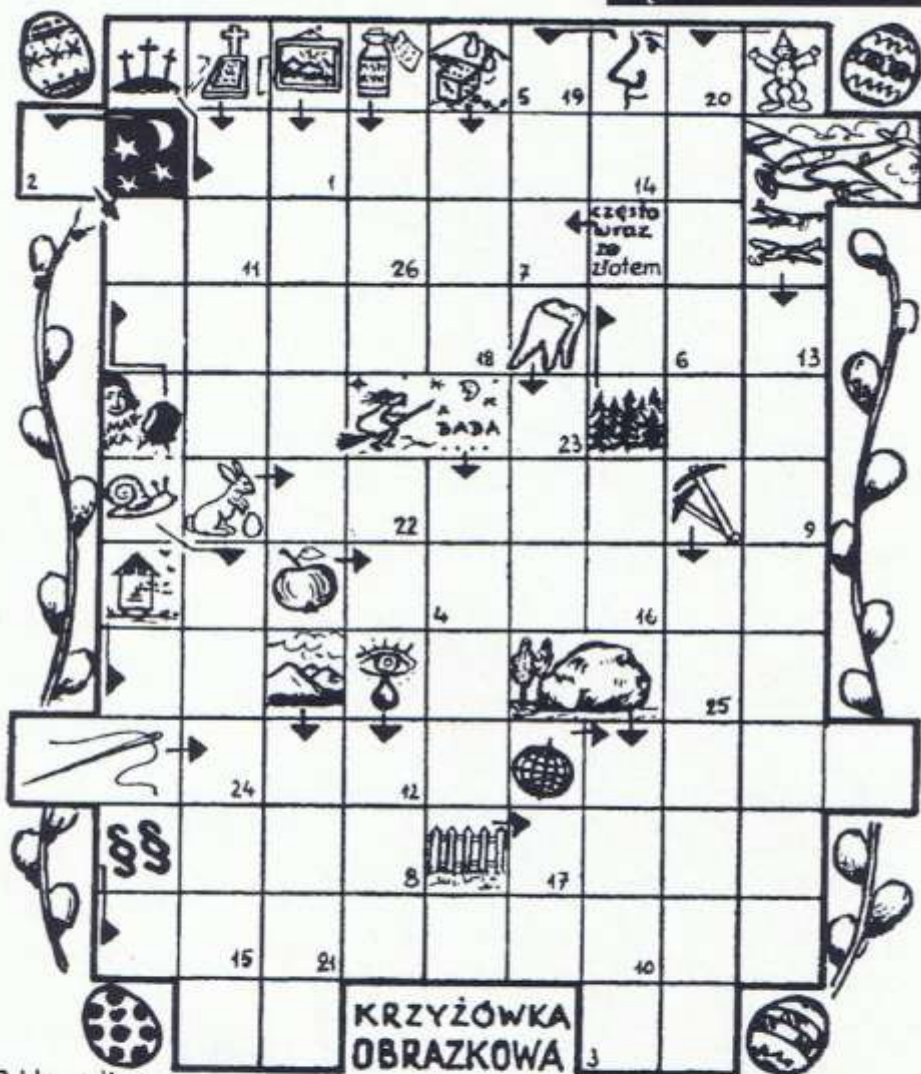
Po południu Małgosia leżała na leżaku, na balkonie. Wiosenne słońce tak przyjemnie grzało, że zasnęła. Chyba zasnęła, bo gdy rozejrzała się wokół siebie, wszędzie panowała jakaś dziwna cisza. Chciała iść do rodziców, ale nigdzie ich nie było. Poszła więc do ciotki Marty, ale i ta gdzieś zniknęła. Szła koło cmentarza. Jak dziwnie tam było. Niektóre groby były otwarte. Wtedy zrozumiała, że przespała najważniejszą chwilę. Pan życia, Jezus przyszedł i zabrał swoich. Małgosi z nimi nie było. Krzyknęła z przerażenia. Wtem z wielkim trzaskiem

spadła z leżaka; przetarła oczy. Ach, jak to dobrze, że to był tylko sen. Teraz Małgosia nie chciała już spać. Poszła do domu i nakryła stół do podwieczorku. Mama patrzyła na córkę ze zdumieniem, ale bardzo się ucieszyła. *Nie chcę być już takim śpiochem jak dotychczas" – wyszeptwała.*

Następnego ranka w drugi dzień świąt wstała sama. Nie trzeba było jej budzić po trzy razy. Zdążyła nawet na nabożeństwo dla dzieci. We wtorek przed południem mama poprosiła ją by posprzątała pokój. Zrobiła to prędko i bez wahania.

Wtedy zauważyła w jednym kącie pod tapczanem prawdziwe gniazdko, a w nim czekoladowe zajaczkę i kolorowe jajka. Małgosia ucieszyła się. Ale jeszcze więcej radości miała z tego, że z Bożą pomocą rozpoczęła walkę ze swym lenistwem. Nie chciała być więcej śpiochem. Chciała być czujna i gotowa. A kiedy nadejdzie wielki dzień i groby się otworzą, Małgosia chce być przy tym.

CME

2 Hasła:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----

W	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	W	D	23	24	W	25	26
---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	---	---	----	----	---	----	----

Z życia parafii

Przyjazd chóru z Parafii Brenna – Górki

W dniach od 25 do 26 września mieliśmy okazję gościć na kieleckiej ziemi chór z parafii ewangelickiej Brenna – Górki. Chórzyści przyjechali ze swoim

duszpasterzem ks. Romanem Kluzem, a także z wieloletnim duszpasterzem parafii radomsko – kieleckiej ks. Janem Szklorzem. Naszych gości opieką krajoznawczo-turystyczną otoczył pan Stefan

Iwański, za co mu z całego serca dziękujemy. W sobotni wieczór w Ekumenicznej Świątyni Pokoju odbył się koncert z udziałem naszych gości. Wsluchując się w piękne luterańskie pieśni, niejednemu z nas ze wzruszenia zakreśliła się łza w oku. Następnego dnia,

na niedzielnym nabożeństwie mieliśmy ponownie okazje wsłuchiwać się w pieśni, w wykonaniu naszych gości. Słowem Bożym podzielił się z nami ks. Jan Szklorz. Po nabożeństwie spotkailiśmy się w domu parafialnym przy kawie i pysznych ciastach.

Kto śpiewa, ten dwa razy się modli...

Tyimi słowami pragniemy zachęcić wszystkich którzy lubią śpiewać, do uczestniczenia w próbach chóru parafialnego. Naszym marzeniem jest, aby takie spotkania miały miejsce w Radomiu i Kielcach. Wiadomo, że próby nie mogą odbywać się w jednym miejscu, ale ucząc się śpiewać tych samych pieśni, możemy tworzyć jeden chór. Jedną rodzinę chórową. Próby chóru to nie tylko nauka pieśni, ale także budowanie więzi i przyjaźni pomiędzy nami. Na przykład w Radomiu, na wtorkowych próbach chóru degustuje-

my dobre owocowe herbatki. Wszystkich smakoszy i śpiewaków zapraszamy.

Pierwszy występ radomskiej części chóru miał miejsce 7 listopada na nabożeństwie. Wtedy to chór wykonał dwa utwory przy akompaniamencie gitary, „Nie bój się, bo jestem z tobą” i kanon „Gloria”. Specjalnie użyliśmy słowa „radomska część”, gdyż wierzymy w to głęboko, że i w Kielcach znajdują się ochotne serca do śpiewania w chórze. *„Dobrze jest śpiewać Bogu na chwałę, bo to rzecz miła i godna pochwały.”*

Okręgowy Zjazd Młodzieży w Kielcach

Co jakiś czas organizowane są zjazdy młodzieży z całej diecezji warszawskiej. Tym razem impreza odbyła się w Kielcach, 11 i 12

listopada 2004 roku. Przyjechali młodzi ludzie z różnych parafii: za Zgierza, Ozorkowa, Łasku i Łodzi. Gościł nas ks. Wojtek Rudkowski z żoną Kasią, którzy do-

Życie parafii

kładnie zaplanowali atrakcje i miło wypełnili nam spędzony tam czas. Zjazd rozpoczął się od poczęstunku i wspólnego śpiewu oraz krótkiego rozważania. Potem wybraliśmy się na przechadzkę po mieście oraz obiad. Po południu odbyło się studium biblijne oraz śpiewanie pieśni. Po kolacji obejrzelśmy film, o którym później dyskutowaliśmy. Dla wytrwałych były kolejne filmy, tym razem bajki m.in. Shrek2, które bez reszty nas rozśmieszyły.

Kolejny dzień rozpoczęliśmy śniadaniem, po którym udaliśmy się do ogrodu parafialnego w celach porządkowych. Zgrabiliśmy tony liści oraz pozbieraliśmy masę śmieci. Na szczęście, poradziliśmy sobie z tym bez problemu i

została po nas jakaś pamiątka. W nagrodę za naszą pomoc zjedliśmy wszyscy na obiad pizzę, a później mieliśmy czas wolny na zwiedzanie miasta, co sprawiło nam nie lada przyjemność. Pod koniec wysłuchaliśmy jeszcze jednej lekcji, myślę że bardzo ciekawej i pouczającej. Zaśpiewaliśmy ostatnie trzy piosenki przy akompaniamencie gitary, pożegnaliśmy się i udaliśmy w drogę powrotną, pełni optymizmu i radości.

„To był fantastyczny czas, okazja do spotkania znajomych, ale przede wszystkim społeczność z Panem Bogiem. Z niecierpliwością oczekujemy kolejnego zjazdu!” - uczestnik Michał Szałkowski - (przedruk z Informatora Parafialnego Parafii EA w Łodzi 1/2004)

Spektakl teatralny w kieleckim Kościele

Spektakl autorstwa Henryka Jachimowskiego z muzyką Marka Tercza gościł w naszym Kościele ze swoim jubileuszem. Już od dziesięciu lat wystawiane jest to wspaniałe misterium bożonarodzeniowe, głównie w świątyniach ale nie tylko. Sztuka została zagrana również w dwóch krakowskich teatrach: Bagatela i Teatrze Stu. Dnia 21 grudnia zagościła

także w progi naszej kieleckiej Świątyni Pokoju. Niewątpliwie dla wielu widzów sztuka ta była duchowym przeżyciem. Oparta na motywach melodycznych i rytmach charakterystycznych dla religijnej muzyki Negro Spirituals, pokazała czym jest dla człowieka fakt przyścia na świat Zbawiciela. Zespół wykonujący spektakl tak określa to, co robi: „Śpiewamy o Jezusie, rozwijając pieśń o Jego

Narodzinach jako ZDARZENIU WYJĄTKOWYM w znaczeniu historycznym i współczesnym. Śpiewamy o potrzebie Wiary, nie tylko w znaczeniu religijnym, lecz przede wszystkim w znaczeniu etyczno-moralnym. Śpiewamy o potrzebie Mądrości i Czułości, Sprawiedliwości i Spokoju, o potrzebie dopełnienia zagrożonego świata delikatnością ludzkiego intelektu i Miłości – NIEPOJE-TEJ, ŚWIETEJ, WIELKIEJ.”

Całość wydarzenia była firmowana przez Kieleckie Centrum Kultury. Wystawienie w naszym kościele spektaklu „Pieśń Wigilijna” być może stanie się początkiem większej współpracy pomiędzy naszą Parafią a KCK. Świadczyć mogą o tym plany wystawienia w Ekumenicznej Świątyni Pokoju premiery spektaklu: „Zdążyć

przed Panem Bogiem”. Sztuki opartej na wspomnieniach Marka Edelmanna, jednego z uczestników powstania w Getcie Warszawskim, opisanych przez panią Krall. Dnia 26 stycznia miały miejsce trzy pokazy przedpremierowe. Zgromadziły one młodzież z kieleckich szkół średnich. Pokazy te były dla autora spektaklu, Marka Tercza swoistym testem przydatności naszego kościoła dla takiego przedsięwzięcia. Test wypadł pomyślnie. Kościół nasz posiada nie tylko dobrą akustykę, ale też i specyficzny, niepowtarzalny klimat. Sprawy o których mówi sztuka „Zdążyć przed Panem Bogiem”, nabierają szczególnego wyrazu, gdy widz uświadomi sobie, że znajduje się w murach świątyni.

Czas adwentowy

Okres adwentu to czas oczekiwania i przygotowania na przyjście Jezusa Chrystusa. W tym oczekiwaniu pomagają, zwłaszcza dzieciom wieniec adwentowy, a także kalendarz adwentowy. Pierwszy wieniec adwentowy powstał w Niemczech, w domu dla sierot. Johann Wichern, który był

nauczycielem i duchowym przewodnikiem dla tych dzieci, w pierwszą niedzielę adwentu powiesił pod sufitem wielkie drewniane koło. Na tym kole umieścił 4 duże świece i 24 małe. Każdego dnia zapalano kolejną świecę, duże grube zapalano w niedziele, a małe w pozostałe dni tygodnia. Z czasem zmniejszyła się liczba

świec do 4 czerwonych, które teraz zapalamy w kolejne niedziele adwentowe, a także drewniane koło przyozdobiono gałązkami jodły. Dzisiaj trudno sobie wyobrazić, że w ewangelickim kościele mogłoby zabraknąć wieńca adwentowego w tym czasie. Coraz częściej także ten piękny zwyczaj gości w naszych domach. Myślę, że jest to głęboka luterańska tradycja, którą powinniśmy pielęgnować. Warto, by nasze dzieci okres adwentu zapamiętały, jako czas czytania historii biblijnych przy blasku adwentowych świec, niż jako czas porządków przedświątecznych, bieganiny, czy robienia świątecznych zakupów.

W tym miejscu pragnę gorąco podziękować wszystkim parafianom, którzy pomogli przy pleceniu wieńców adwentowych do naszych Kościołów i sal parafialnych. Mam nadzieję, że miło spędziliśmy ten czas, a może dzięki temu spotkaniu i nauce plecenia

wieńców i w naszych domach pojawił się ten piękny symbol?

Czas Adwentu, to także czas wspólnych spotkań adwentowych. W Radomiu takie świąteczne spotkanie odbyło się 10 grudnia - piątek, a w parafii Kieleckiej 18 grudnia w sobotę. Wtedy to wielu z nas mogło zasiąść do świątecznego ustrojonego stołu, śpiewać pieśni adwentowe, a także kolędy. Książd Rudkowski podzielił się adwentową refleksją nad Słowem Bożym. Nie zabrakło także udziału najmłodszych i młodzieży w tym, można śmiało rzec rodzinnym spotkaniu. Oprócz Mikołaja, rozdającego prezenty nie tylko dzieciom, gościliśmy także w Radomiu ks. Jana Szklorza z Małżonką. Wspomnieniom nie było końca. Na koniec wszyscy podziękowali się opłatkiem, były życzenia, uściski, tak jak w prawdziwej Bożej rodzinie. Myślę, że te spotkania na długo pozostaną w naszej pamięci i w sercach.

Koncerty w Radomiu

Dnia 28 czerwca w radomskim kościele miał miejsce jeden z koncertów w ramach XVII Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Organowej i Kameralnej Radom – Orońsko. Na koncercie tym moż-

na było usłyszeć australijskich organistów, małżeństwo Lawrence. Okazało się, iż nasz instrument pomimo, iż należy do małych, może być wykorzystany przez dwoje muzyków jednocześnie. Jest to o tyle ciekawe, że zwyczaj-

jowo tzw. utwory na cztery ręce wykonywane są na wielkich organach. Dodatkową atrakcją koncertu był utwory wokalne śpiewane przez syna wykonawców, obdarzonego wysokim głosem męskim.

Tradycyjnie już po raz kolejny nasz kościół wziął udział w VIII Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Dawnej im. Mikołaja z

Radomia. Na koncercie 18 września słuchacze mogli usłyszeć wirtuozerskie popisy belgijskiej klawesynistki pani Ludmiły Tschakolova oraz wiele pięknych pieśni chorałowych w wykonaniu Chóru Politechniki Radomskiej. Szczególnie bliskie naszemu sercu były wykonania pieśni znanych z naszego śpiewnika: „Córko Syjońska” czy „O głowo, coś zraniona”.

Tydzień Modlitwy o Jedność Chrześcijan

Miesiąc styczeń to czas kojarzony w Kościołach chrześcijańskich z Tygodniem Modlitw o Jedność Chrześcijan. W tym roku w Radomiu odprawione zostały trzy ekumeniczne nabożeństwa: w Parafii prawosławnej, Katedrze rzymskokatolickiej oraz w naszym kościele.

Ponadto w ramach tego Tygodnia miał miejsce w Resursie Obywatelskiej koncert ekumeniczny. W koncercie tym wziął udział chór prawosławny złożony ze studentów i seminarzystów, Chór Miasta Radomia oraz, reprezentujący naszą Parafię zespół Dzwonków z Parafii Ewangelicko – Reformowanej w Zelowie. Można śmiało powiedzieć, że Zelowskie Dzwonki godnie zaprezentowały naszą społeczność. Zespół ów prowadzi

ksiądz Wiera Jelinek. Jak widać było na koncercie, prowadzi go nie tylko muzycznie, ale i duchowo. Nie był to tym samym jedynie popis umiejętności muzycznych zelowskiej młodzieży. Było to również wspaniałe świadectwo wiary złożone przed radomską publicznością.

Również w Kielcach miały miejsce nabożeństwa ekumeniczne. Nasza Parafia była gospodarzem ostatniego z nich, zamykającego cały Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Podkreślić należy fakt, iż było to jedyne nabożeństwo odprawione przez przedstawicieli wszystkich obecnych na nabożeństwie Kościołów. Każdy z nich miał udział w liturgii. Na koniec wszyscy wspólnie udzielili błogosławieństwa wiernym.

Remonty...

Ubiegłe pół roku nie obyło się także bez remontów. W związku z trudną sytuacją finansową i brakiem nadwyżki pieniężnej, którą moglibyśmy przeznaczyć na remonty, musieliśmy pomyśleć o środkach spoza Parafii.

W styczniu parafia radomska otrzymała ofiarę od parafii partnerskiej w Wetzlar na rozpoczęcie działalności diakonijnej. W porozumieniu z Radą Parafialną postanowiliśmy przeznaczyć te pieniądze na wyremontowanie jednego pomieszczenia na parterze w budynku parafialnym. W pomieszczeniu tym został przeprowadzony kapitalny remont. Stara drewniana, całkowicie już spróchniała podłoga ustąpiła miejsca betonowej wylewce. Wymieniono dwa okna na okna nowej generacji PCV, natomiast ściany zostały wyrównane przy pomocy płyt gipsowo-kartonowych. Zostały także wprawione nowe drzwi, i podciągnięto centralne ogrzewanie. W ten sposób od lat nieogrzewane pomieszczenie jest zabezpieczone przed wilgocią i niszczeniem. Dla bezpieczeństwa założono

tam również system alarmowy. W wyremontowanym pomieszczeniu znajduje się obecnie kancelaria parafialna, w niedalekiej przyszłości będzie to także biuro stacji diakonijnej.

We wrześniu otrzymaliśmy jeszcze jedną ofiarę, tym razem z ewangelickiej parafii w Büren na cmentarz w Radomiu. Razem z Radą Parafialną przeznaczyliśmy te pieniądze na rozbiórkę domu grabarza. Dzięki tym środkom dom jest już prawie w całości rozebrany. Na wiosnę pozostanie już tylko dokończyć tego dzieła wyrównując mur w miejscu, gdzie stał budynek. A ponadto wywieźć gruz, i uporządkować teren.

W tym miejscu pragniemy wszystkim ofiarodawcą jeszcze raz gorąco podziękować za pamięć i wsparcie.

Rozbiórka domu grabarza

Gdyby Jezus przyszedł do Ciebie...

Gdyby tak raz niespodziewanie
 Jezus przyszedł do ciebie w gošcinę,
 Ciekawym, jak byś Go przyjął,
 Jak byś u siebie ugościł?

O wiem, swój pokój najlepszy
 Oddałbyś gościowi takiemu,
 Najlepsze potrawy ze stołu
 Dawałbyś na talerz Jemu.

Bez końca byś Go zapewniał,
 Jaki to honor i zaszczyt,
 Źe On do twego domu
 Jako gość wstąpić raczył.

Lecz powiedz mi, bracie, szczerze:
 Wybiegłbyś Mu na spotkanie,
 Gdybyś zobaczył, że idzie,
 Źe idzie niespodzianie?

Czy nie musiałbyś się przebrać,
 Nim byś Go wpuścił do domu?
 I wyjąć Biblię z ukrycia,
 Schować coś po kryjomu?

Zakręcić prędko radio,
 By On nie słyszał co grało?
 Źałować swych słów ostatnich,
 Co ucho Jego słyszało?

Wpuściłbyś Jezusa od razu,
 Czy najpierw musiałbyś schować
 Pewne pisma, przeboje...
 Śpiewniki powyjmować?

A gdyby tak Jezus zechciał
 Pozostać z tobą dni parę,
 Normalnym trybem by biegło
 W domu twym życie stare?

Czy mógłbyś robić to samo,
Coś robił, gdy Jego nie było?
Używać te same słowa,
Życ tak, jak zwykle się żyło?

Czy przy Nim te same rozmowy
Toczyłyby się przy stole,
Te same żarty, dowcipy,
Te same ruchy, swawolne?

Śpiewałbyś te same pieśni,
Książki czytał te same?
Czym karmi się twoja dusza
Odkryłbyś nieskrępowanie?

Wziąłbyś Jezusa ze sobą
Wszędzie, gdzie iść zamierzałeś,
Czy prędko zmieniając plany
Inne by miejsce wybrałeś?

Czy chętnie byś Mu przedstawił
Wszystkich przyjaciół swych bliskich?
Czy też wolałbyś, by Jezus
Nie spotkał w domu ich wszystkich?

Czy chciałbyś, by w domu twoim
Został na długie, długie dni jeszcze?
Czy może westchnąłbyś z ulgą,
Gdyby poszedł sobie wreszcie?

**Tak – warto się zastanowić
Jak byś się bracie zachował,
Gdybyś tak niespodzianie
Zbawcę w swym domu przyjmował.**

Nasi Solenizanci

* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *
* Borys Strowski	25.04	Leokadia Osińska	02.06	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *
* Karolina Fokt	06.05	Silke Wójcik	05.06	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *
* Bartłomiej Ganabisiński	13.05	Hanna Ptak	06.06	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *
* Krystyna Duda	19.05	Natasza Ptak	06.06	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *
* Marta Wichrowska	20.05	Michał Fokt	20.06	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *
* Wanda Czarnecka	28.05	Joanna Ptak	30.06	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *
* Leokadia Osińska	02.06			* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *	* * * * *

CO... GDZIE... KIEDY... ???

Wieczór Wielkanocny – Kielce – 01.04

Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian wraz z rodzinami na to uroczyste spotkanie z okazji Świąt Wielkiej Nocy. Rozpoczęcie w piątek 1 kwietnia o godz. 17.00 w sali parafialnej przy ul. Sienkiewicza 3.

Poranek Wielkanocny – Radom – 03.04

Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian wraz z rodzinami na nabożeństwo, które odbędzie się 3 kwietnia w Kościele Ewangelickim przy ul. Reja. Bezpośrednio po nabożeństwie odbędzie się świąteczne spotkanie nazwane „Porankiem Wielkanocnym, na które bardzo gorąco zapraszamy. Prosimy każdego o przyniesienie ze sobą 2 jajek. Dziękujemy!

Tablica ogłoszeń

Diecezjalny Zjazd Chórów – Żyrardów – 23.04.

Tegoroczny diecezjalny Zjazd Chórów odbędzie się w Parafii Ewangelicko – Augsburskiej w Żyrardowie. Wszystkich zainteresowanych zapraszamy do wzięcia udziału.

Międzynarodowa Olimpiada Młodzieży Ewangelickiej – Tomaszów Mazowiecki – 29.04 do 03.05

Co dwa lata organizowana jest Olimpiada Młodzieży Ewangelickiej, bierze w niej udział młodzież reprezentująca nasze Parafie. W tym roku odbędzie się ona w Tomaszowie Mazowieckim. Zapraszamy całą młodzież do wzięcia w niej udziału, zarówno w charakterze zawodników jak i kibiców.

Nabożeństwo na Równicy – 26.05.

Co roku w święto Bratniej Pomocy Gustawa Adolfa na zboczu góry Równicy koło Ustronia, organizowane jest uroczyste nabożeństwo. Odprawiane jest ono w miejscu, gdzie w czasach kontrreformacji spotykali się potajemnie ewangelicy, aby słuchać Słowa Bożego i przystępować do Sakramentu Komunii Św. A może w tym roku i my weźmiemy w nim udział...

Konfirmacja – Kielce – 26.06.

Uroczystość Konfirmacji jest wielkim wydarzeniem dla całej Parafii, dla całej społeczności ewangelickiej. Dlatego pragniemy zaprosić wszystkich Parafian na tę podniosłą uroczystość, która odbędzie się w Kościele Ewangelickim w Kielcach 26 czerwca o godz. 10.00.

Nie opuszczając wspólnych zebrań naszych, jak to jest u niektórych w zwyczaju, lecz dodając sobie otuchy, a to tym bardziej, im lepiej widzicie, że się ten dzień przybliża.

Hebr. 10:25

PLAN NABOŻEŃSTW

		RADOM	KIELCE
Niedziela Quasimodogeniti	03.04.	10.00	
Niedziela Misericordias Domini	10.04.		10.00
Niedziela Jubilate	17.04.	10.00 ☞	
Niedziela Cantate	24.04.		10.00 ☞
Niedziela Rogate	01.05.	10.00	
Niedziela Exaudi	08.05.		10.00
Święto Zesłania Ducha Świętego	15.05.	10.00 ☞	
Święto Trójcy Świętej	22.05.		10.00 ☞
1 po Trójcy Świętej	29.05.		
2 po Trójcy Świętej	05.06.	10.00	
3 po Trójcy Świętej	12.06.		10.00
4 po Trójcy Świętej	19.06.	10.00 ☞	
5 po Trójcy Świętej	26.06.		10.00 ☞ Konfirmacja

Podczas nabożeństw prowadzone są w sali parafialnej Szkółki Niedzielne dla dzieci. Po każdym nabożeństwie zapraszamy wszystkich do sali parafialnej na spotkanie przy kawie i ciasteczkach.

Informator Parafialny - **RYB@K**

Pismo wydawane przez Parafię Ewangelicko-Augsburską w Radomiu i Kielcach

Adres: Parafia EA w Radomiu, 26-600 Radom, ul. Reja 6
(z dopiskiem Informator Parafialny - Ryb@k)

E-mail: k.rudkowska@interia.pl www.infpar.rybak.prv.pl
Tel./fax: (048) 3627335, *Tel. kom.:* 0 609 326 139

Redakcja: Diak. Katarzyna Rudkowska, Ks. Wojciech Rudkowski
Skład komputerowy: Grzegorz Pustówka (grzepustek@poczta.onet.pl)

Nakład: 60 egz.

Spotkania Adwentowe

Występ grupy młodszej młodzieży: Zwyczajne święteczne na świecicie

Wieczór adwentowy w Kielecach